

-5 bodů

„Aspoň tady nefouká,“ rozhlédl se Karlík a vytáhl židličku. Máňa mu podala šifru a shodila batoh na zem. Druhý výtisk už bral do ruky Franta: „Tak copak to tady máme?“ Bóža otočila oči v sloup. Franta tohle řekl pokaždé. „Vypadá to na útržky popisu, jak tým Maštěné ředkvičky luštil šifru,“ konstatoval Karlík, „nějak to na sebe asi bude odkazovat přes ty odrážky, co jsou pod každým útržkem. Každý útržek je nadepsaný počtem bodů a pak ve složených závorkách nějaká místa, směry nebo vzdálenosti.“ „No tak se do toho pusťme,“ zavelel Pepa a začal hledat tužku. „Čím začneme?“

- Frantík trval na tom, že si to nejdřív celé přečte. Je to sice pruda, ale určitě tam budou nějaké hinty.
- Pepovi se to číst nechtělo a začal to rovnou analyzovat s cílem najít v odkazech mezi útržky nějakou strukturu.
- Máňa tvrdila, že v tom bodování určitě bude nějaká mezitajenka a že se na to podívá.
- Karlíkovi přišly podezřelé ty seznamy míst a vzdáleností a chtěl z nich něco vykoukat.
- Bóža se natáhla na karimatku a začala klimbat. Ať si zatím ostatní luští.

Další šifru hledejte ...

-9 bodů

Body se na první pohled tvářily jako náhodný soubor celých čísel a ani na druhý pohled v nich Máňa žádnou mezitajenku nenašla. Zkoušela je převádět na abecedu, vybírat podle nich znaky a slova z textu i posouvat podle nich první písmena z odstavců, ale nic smysluplného z toho nelezlo. Nakonec se rozhodla, že body samy o sobě nic nedají a zamyslela se, s čím by se to asi tak dalo zkombinovat:

- Vybrat úryvky s nejvyšším počtem bodů, poskládat je za sebe a získat návod k řešení.
- Pomocí nějakého klíče vybrat určité odstavce, body sečíst a převést na písmena.
- Vybrat pomocí bodů věci ze složených závorek a získat tak popis cesty na další šifru.

{J, JJV, JJZ, JZ, JZZ, SZ, SZZ, Z} směrem

+2 body

Bylo to několik listů A4, ale Frantík byl trpělivý. Přečetl všechny úryvky od začátku až do konce. Asi u třetího si uvědomil, že jsou seřazené podle abecedy. „Fajn, aspoň v tomhle nic nebude,“ pomyslel si. Jednou nebo dvakrát se uchechtl, když si všiml, že spoluhráči dělají přesně to, co právě četl. Po nějakých dvaceti minutách byl u konce. Neměl sice žádný hmatatelný výsledek, ale zato spoustu nápadů, co s tím dál:

- Co zkusit sestavit několik úryvků do uceleného příběhu a zjistit, kolik za to dostane bodů?
- Kolik různých příběhů by tak asi bylo možné poskládat?
- Nejsou ty příběhy nějaká metafora toho, jak vybrat místa a směry ze složených závorek?

{JJZ, JV, JVV, JZ, SSV, SV, SZ, SZZ} směrem

+2 body

„Cože, jaký průniky?“ přerušil jejich diskusi Frantík, který nechápal, jak k tomu Pepa s Karlíkem došli. Po tom, co se začali bavit o metaforách, se řeč velmi rychle stočila matfyzáckým směrem a tam Frantík svoje spoluhráče nestíhal. „No když vezmeš libovolné úryvky, co mají v závorkách stejný typ věcí, třeba tyhle dva co mají oba

místa,“ vysvětloval Karlík zapáleně, „a vybereš ten prvek, který se vyskytuje v závorkách u obou a zároveň není v závorce u žádného jiného úryvku, tak vždycky budeš vybírat právě jednu věc.“ „No dobře, ale podle čeho vyberu ty úryvky?“ chtěl vědět Frantík. „No to je právě jedno, libovolný průnik – teda technicky vzato on to není tak úplně průnik, ale to je fuk – ti dá právě jeden prvek,“ Pepa nemohl skrýt nadšení ve svém hlase, „a protože každá cesta má všechny tři věci druhy věcí, tak můžeš udělat i průnik několika cest a zjistíš tak, kam máš jít!“ „No dobře, ale podle čeho mám vybírat ty cesty?“ trval na svém dotazu Frantík, „nebo mi pořád něco nedochází?“

Pepa musel uznat, že tak daleko to domyšlené nemá. Karlíkovi se nelíbilo, že mu libovolná množina příběhů dá místo, a chtěl, aby se to aspoň nějak potvrdilo. Frantík měl vynikající nápad s tím, že by mohli vzít právě ty cesty grafem, které popisují správné řešení, ale nebyl si jistý, jestli je umí spolehlivě identifikovat bez nějakého dalšího klíče. Pepa se to snažil zachránit tím, že jestli nějaký další klíč najdou, mohou zkusit, jestli ty cesty alespoň rámcově odpovídají správnému postupu. Nestačilo by to Karlíkovi jako potvrzení?

- „To je nějak moc ‚jestlí‘. Co takhle přesun proti trdomyslnosti?“ zeptal se Karlík nakonec.

od {Fořtovy studánky, Jezevčí jeskyně, hradiště Lažánky, kostela v Lažánkách, kóty 453, kóty Malá Dřínová, kóty na Skalce, zastávky v Pejškově}

+ 5 bodů

Frantík se snažil Pepovi shrnout, co zjistil během čtení úryvků: „Na začátku se rozdělí na čtyři a každý něco analyzuje sólo. Pak je tam šest úryvků, kde luští ve dvou, a čtyři úryvky, kde luští ve třech. Na začátku a na konci jsou všichni dohromady, ale tam se podle mě nic zajímavého neděje. Takže tam je 4×6×4 možností, ale to je přece strašně moc.“ Pepa se zamyslel, chvíli něco čmáral a za okamžik slavnostně odhaluje správný počet permutací. Následující minipřednášku o svazech a konzultaci wikipedie na téma úplné svazy a suprema Frantík tak nějak protrpěl, ale výsledné číslo se jemu i Pepovi líbilo.

- To musí ukázat Máně, ta bude koukat!
- Karlíka taky bude zajímat, jak na to přišli.

{20, 30, 60, 70, 100, 110, 140, 150, 180, 190, 220, 230, 260, 270, 300, 310, 340, 350, 380, 390, 420, 430, 460, 470, 500, 510, 540, 550, 580, 590, 620} metrů

+11 bodů

Karlík si vypsál do sešitu všechna místa, směry i vzdálenosti, které v závorkách našel, ale když skončil, o mnoho moudřejší nebyl. Šlo z toho nakombinovat v podstatě cokoliv. Zajímavé bylo jenom to, že se třídy nikdy nemíchaly. Když byla u nějakého úryvku místa, nebyly tam směry ani vzdálenosti a naopak. Ale na toto zjištění by stačil mnohem menší herní index, než měl Karlík.

- Možná tyto třídy mají co dělat se strukturou, stálo by za to to ověřit.
- Nepíše se něco o místech a vzdálenostech v těch úryvcích?
- A co ty počty bodů, nebudou třeba odpovídat počtu věcí ve složených závorkách?

{J, JV, JZ, S, SV, SZ, V, Z} směrem

0 bodů

Když mu Máňa s Pepou ukázali, jak z jednotlivých průchodů příběhem umí získat písmeno, zapomněl Karlík na věci v závorkách, než bys řekl švec. V hlavě mu šrotovalo, až se za mu kouřilo z uší: „A co kdyby to bylo naopak?“ Máňa

a Pepa se na sebe nechápavě podívali. „Jak jako naopak?“ „Jakože bychom nevybírali příběhy a z nich nevyráběli písmenka, ale že bychom vzali třeba čtyři písmenka a pak k nim přiřadili cesty grafem.“ Máňa pozvedla obočí. Nejenže nevěděla, kde by ta písmenka vzali, proč by měla být zrovna čtyři, ani k čemu by jim pak byly ty průchody grafem. Pepovi to sice přišlo zajímavé, ale nakonec dal za pravdu Máně, protože Karlík nedokázal na její otázky uspokojivě odpovědět.

- „A nedáme teda přesun proti trudomyslnosti? Třeba na něco přijdeme,“ nadhodil Pepa nakonec.

od {Jezevčí jeskyně, Vinšovy vyvěračky, kóty 428, kóty 453, kóty Malá Dřínová, kóty na Skalce, rybníka Spirálky, rybníka pod Šedovou loukou}

+17 bodů

Když Pepa připsal k vrcholům svého grafu jejich bodové hodnoty, nezdálo se, že by to k něčemu bylo. Čísla byla rozházená halabala, žádné symetrie ani posloupnosti, nic. Naštěstí mu pomohla Máňa, která už měla body zanalyzované a tvrdila, že když bude při procházení grafu body počítat, padnou mu do hezkého rozmezí. Pepovi se do toho moc nechtělo, tak to jen několikrát náhodně zkusili a skutečně nikdy nepřetekli přes dvacet čtyři. „To je pěkný mechanismus na generování písmenek,“ souhlasil Pepa, „ale pořád nám chybí nějaký nápad, k čemu to použít.“

- Frantík si to celé přečetl, třeba k tomu našel v textu nějaký hint.
- Karlík má podobné hulení jako organizátoři, určitě ho něco napadne.

{10, 30, 50, 70, 90, 110, 130, 150, 170, 190, 210, 230, 250, 270, 290, 310, 330, 350, 370, 390, 410, 430, 450, 470, 490, 510, 530, 550, 570, 590, 610} metrů

-1 bod

Máňa, Pepa i Franta měli dobrou náladu. Když zjistili, kolik možných cest existuje a jakým způsobem pracovat s body, už to vypadalo, že bude každou chvíli šifra vyluštná. Jenže nebyla. Jak minuty ubíhaly, uvědomili si, že sice mají abecedu, ale pořád neví, jak budou číst tajenku. Jaké cesty vybrat? Ty, co popisují správné řešení? Frantík tvrdil, že to určitě bude ono, ale protože neznali správné řešení, bylo to k ničemu. A zatím vůbec nepoužili ty věci v závorkách. Dobrá nálada je pomalu opouštěla a morálka se začala blížit okolní teplotě.

- „Nepomohl by nám přesun proti trudomyslnosti?“ navrhla nesměla Máňa.

od {Fořtovy studánky, Jezevčí jeskyně, Maršovského jezírka, Vinšovy vyvěračky, kaple v Maršově, kostela v Lažánkách, kóty Malá Dřínová, rybníka Spirálky}

-9 bodů

„Mně to jako metafora moc nepřijde,“ konstatoval Karlík, „ty úryvky jsou psané celkem normálně.“ To byla pravda. Frantík sice našel několik podivných spojení, chyb a překlepů, ale nic co by nešlo vysvětlit stylistickou neobratností nebo nepozorností autorů šifry. „A co se týče vybírání věcí ze závorek podle textu, to byla asi taky blbost,“ zhodnotil Karlík kriticky svůj předchozí nápad. Nakonec se shodli jenom na tom, že ty věci ze závorek nějak dají dohromady řešení. Jak, nevěděli.

- „A nebude Máňa tušit, co s tím?“ zeptal se Frantík, po chvíli ticha.
- „To už bych si spíš vsadil na Pepu,“ opáčil Karlík.

{80, 90, 100, 110, 120, 130, 140, 150, 240, 250, 260, 270, 280, 290, 300, 310, 400, 410, 420, 430, 440, 450, 460, 470, 560, 570, 580, 590, 600, 610, 620} metrů

0 bodů

„No a právě kvůli tomu bys to neměl spojité,“ dokončil Karlík svoje vysvětlení Pepovi, proč nemá smysl kreslit si strukturu věcí ze závorek. Pepa přikývl. „No a umíš mi teda říct, které úryvky mají v závorkách místa, které azimuty a které vzdálenosti?“ Karlík to uměl a půjčil Pepovi pastelky, aby si to do grafu vyznačil barevně. Výsledek ho potěšil. „To znamená, že každý průchod grafem bude mít právě jednu závorku s místy, druhou se vzdálenostmi a třetí se směry,“ konstatoval. „S tím už se dá pracovat.“

- Pochlubíme se Máně, na co jsme přišli.
- Možná Frantíka napadne, jak z toho vytlout řešení.

{160, 170, 180, 190, 200, 210, 220, 230, 240, 250, 260, 270, 280, 290, 300, 310, 480, 490, 500, 510, 520, 530, 540, 550, 560, 570, 580, 590, 600, 610, 620} metrů

-2 body

Pepa vytáhl blok a na třetí pokus se mu povedlo vylovit z kapsy tužku. Nebyla jeho. Nevadí, kolečka a šipky s ní šly kreslit tak jako tak. Horší bylo přijít na to, který úryvek odkazuje na co, protože se mu nechtělo to moc číst. Ze začátku to tipoval podle počtu odkazů (to moc nešlo), později se zaměřil na jména, která byla v úryvku zmíněna (to šlo mnohem lépe). Zbytek tak nějak doplnil, protože mu z toho začala vylézat hezká struktura, jejíž jméno snad i někdy slyšel na přednášce. To přece nemůže být náhoda! Moc ale nevěděl, co s tím dál:

- Určitě by to chtělo zkontrolovat, jestli příběh všude navazuje, jak má.
- Možná by se stalo něco hezkého, kdyby jednotlivé vrcholy svého grafu obodoval.
- A taky by stálo za to se podívat, jestli by stejnou strukturu nedostal, kdyby graf spojoval pomocí těch míst a vzdáleností ze složených závorek.

{JV, JVV, JZZ, SVV, SZ, SZZ, V, Z} směrem

+1 bod

„Takže ty body budete přiřazovat dokončeným příběhům?“ zeptal se Karlík, když mu Máňa s Frantíkem vysvětlili svoji teorii. „No to zní dobře, ale je to celé nějaké zamotané.“ Chvíli se drbali na hlavách, Frantík zíral do papírů, Máňa koukala do mapy a snažila se vymyslet, kam dál, a Karlík si přečetl několik úryvků, aby se ujistil, že nepřehlédli žádné nápovědy v textu, ale na žádný dobrý nápad nepřišel.

- „Nezkusíme aspoň přesun proti trdomyslnosti?“ přerušil nakonec ticho Frantík.

od {jeskyně Mločí kaple, kaple v Maršově, kostela v Lažánkách, kóty 428, kóty Malá Dřínová, kóty na Skalce, rybníka Spirálky, zastávky v Pejškově}

+9 bodů

„To je blbost, Máňo,“ řekl Frantík, když se mu svěřila se svým nápadem poskládat za sebe úryvky tak, aby získali co nejvíce bodů. „Ty úryvky na sebe celkem logicky navazují, takže větší smysl dává nejdřív poskládat úryvky do

příběhu a až potom se dívat na body.“ „Hm, máš pravdu,“ přiznala Máňa, „říkals ale, že těch příběhů je tam víc a jsou nějak podivně zamotané do sebe, ne? Tak jak se v tom potom vyznat?“ chtěla vědět Máňa

- Pepa si támhle něco čmárá, třeba v tom objevil nějaký systém.
- Poradíme se s Karlíkem, často mívá dobré nápady.

{40, 50, 60, 70, 120, 130, 140, 150, 200, 210, 220, 230, 280, 290, 300, 310, 360, 370, 380, 390, 440, 450, 460, 470, 520, 530, 540, 550, 600, 610, 620} metrů

+5 bodů

„Vidíš, a tady tyhle dva úryvky mají stejný počet bodů, ale jiné věci v závorkách, takže rozdělit body mezi jednotlivé položky nedává smysl,“ oznámil vítězoslavně Karlík, „spíš bych zkusil vybrat závorky z úryvků, které mají nejvíc bodů.“ To se zase nelíbilo Máně. „A jak bys z nich pak vybral ty správné věci, co?“ Chvíli se ještě dohadovali, ale k ničemu to nevedlo.

- „Zeptej se Pepy, že můžeš mít stejný součet, i když sčítáš různá čísla,“ durdila se Máňa.
- „Zeptej se Frantíka, někde v textu určitě bude, že mám pravdu,“ bránil se Karlík.

{320, 330, 340, 350, 360, 370, 380, 390, 400, 410, 420, 430, 440, 450, 460, 470, 480, 490, 500, 510, 520, 530, 540, 550, 560, 570, 580, 590, 600, 610, 620} metrů

+12 bodů

„Zřejmě nám nic jiného než přesun proti trdomyslnosti nezbyde.“ Pepa strčil do Bóži, aby se vzbudila. „Cože, co? To už to máte vyluštený?“ ptala se rozespale. „No, ani ne,“ přiznala Máňa. „Náhodou, máme toho celkem dost,“ sděloval Frantík, „ale vypadá to, že pořád nevíme, co chceme projít.“

Karlík přikývl. „Hledáme nějaký klíč, co nám dá písmenka, které určí cesty, ze kterých vezmeme úryvky se stejnými typy věcí v závorkách, a z těch závorek vybereme tu položku, která je v nich ve všech, ale nikde jinde, a ty tři typy věcí dokupy nám řeknou, kam máme jít. Frantík tvrdí, že se to potvrdí tím, že ty cesty budou zároveň popisovat správný postup k řešení, já tak trochu doufám, že nám vyjde nějaké rozumné místo zhruba tím směrem, kam bychom se chtěli dostat nebo že nám třeba pomůže upřesnitko. No ale protože nemáme ten klíč, tak jsme nahraní a říkali jsme si, jestli neprovést přesun proti trdomyslnosti.“

„No já vám nevím,“ řekla Bóža, které se zjevně nechtělo vstávat, „a nezapomněli jsme na něco?“

- „Nic mě nenapadá. A strašně tady fouká. Pojdme radši kousek popojít, asi si stojíme na vedení,“ řekl Pepa, načež se všichni začali zvedat a sbírat batohy. Karlík sbalil židličku, Bóža karimatku a Frantík s Máňou si každý vzali jeden výtisk šifry, že se na to ještě mrknou cestou.
- „Ajo, zapomněli!“

... za zděným objektem.